

În al patrulea rând, în orice caz, în situația în care analiza efectuată de Tribunal ar corespunde controlului juridic corect (fapt contestat de recurentă), Tribunalul nu a reținut că motivarea prezentată de Comisie în Comunicarea COM(2014) 355 final prezintă erori vădite; Comisia nu a aplicat printre altele în mod corect Hotărârea C-34/10, Oliver Brüstle/Greenpeace eV.; nu a examinat consecințele sistemului de „triplă siguranță” care nu prevede garanții etice (și, în realitate, încurajează statele membre să își reducă garanțiile etice pentru a obține fonduri destinate cercetării). Comisia a comis o eroare și atunci când a sugerat că acordarea unui acces la avort constituie o obligație internațională care decurge din programul de acțiune din 1994 al CIPD (Conferința Internațională pentru Populație și Dezvoltare) și din obiectivele Declarației Mileniului a Organizației Națiunilor Unite. Comisia a săvârșit o eroare și în formularea propoziției ilogice că finanțarea organizațiilor care promovează și practică avortul în țările în curs de dezvoltare ar contribui la sănătatea mamelor, spre deosebire de creșterea fondurilor destinate sistemelor de sănătate afectate de numărul insuficient al resurselor umane și materiale.

În al cincilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare privind aprecierea naturii inițiativei cetățenești, caracterizând-o ca urmărind introducerea a trei propuneri legislative specifice, în loc să o analizeze ca fiind o inițiativă de protecție a demnității embrionului. Tribunalul nu a apreciat, așadar, în mod corect aceste aspecte în discuție.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind inițiativa cetățenească (JO 2011, L 65, p. 1, rectificare în JO 2012, L 94, p. 49)

⁽²⁾ Comunicarea Comisiei privind inițiativă cetățenească europeană „Unul dintre noi”

**Recurs introdus la 26 iunie 2018 de Serviciul European de Acțiune Externă împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a cincea) din 13 aprilie 2018 în cauza T-119/17, Alba Aguilera/SEAE**

(Cauza C-427/18 P)

(2018/C 341/07)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Serviciul European de Acțiune Externă (reprezentanți: S. Marquardt și R. Spac, agenți, M. Troncoso Ferrer, abogado, F.-M. Hilaire, avocat, S. Moya Izquierdo, abogado)

Celelalte părți din procedură: Ruben Alba Aguilera, Simone Barengi, Massimo Bonannini, Antonio Capone, Stéphanie Carette, Alejo Carrasco Garcia, Francisco Carreras Sequeros, Carl Daspect, Nathalie Devos, Jean-Baptiste Fauvel, Paula Cristina Fernandes, Stephan Fox, Birgitte Hagelund, Chantal Hebberecht, Karin Kaup-Laponin, Terhi Lehtinen, Sandrine Marot, David Mogollon, Clara Molera Gui, Daniele Morbin, Charlotte Onraet, Augusto Piccagli, Gary Quince, Pierre-Luc Vanhaeverbeke, Tamara Vleminckx, Birgit Vleugels, Robert Wade, Luca Zampetti

Concluziile recurentului

- declararea recursului admisibil și fondat;
- în consecință, anularea Hotărârii Tribunalului din 13 aprilie 2018 în cauza T-119/17;
- admiterea concluziilor prezentate de SEAE în primă instanță;
- obligarea celorlalte părți din procedură la suportarea costurilor și a cheltuielilor de judecată efectuate în fața instanțelor.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv de recurs se întemeiază pe o eroare de drept în interpretarea dată de Tribunal articolului 1 din anexa X la Statutul funcționarilor. Potrivit Tribunalului, această dispoziție ar impune obligația de a adopta dispoziții generale de punere în aplicare (DGA) în conformitate cu articolul 110 din statut, care ar fi valabile pentru întreaga anexă X la statut și în special pentru articolul 10 din aceasta (punctele 30 și 31 din hotărârea atacată). Or, legiuitorul a formulat în mod expres în anexa X o obligație de a adopta DGA numai la articolul 3. Pe de altă parte, în cadrul altor dispoziții, precum articolul 2 alineatul (2), articolul 5 alineatul (2), articolul 8 alineatul (1) sau articolele 10 și 21, același legiuitor a prevăzut numai „condiții” sau „modalități de aplicare” adoptate de AIPN.

Al doilea motiv de recurs se întemeiază pe o eroare de drept în interpretarea dată de Tribunal articolului 10 din anexa X, în măsura în care aceasta ar constitui o dispoziție atât de lipsită de claritate și de precizie încât s-ar preta la o aplicare arbitrară care ar face necesară adoptarea DGA (punctele 28 și 29 din hotărârea atacată). Recurentul consideră că articolul 10 din anexa X prevede un cadru legal suficient de detaliat și care stabilește limite precise pentru puterea discreționară a AIPN.

**Recurs introdus la 2 iulie 2018 de Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a doua) din 23 aprilie 2018 în cauza T-675/15, Shanxi Taigang Stainless Steel/
Comisia Europeană**

(Cauza C-436/18 P)

(2018/C 341/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (reprezențanți: E. Vermulst și J. Cornelis, avocatul)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 23 aprilie 2018 în cauza T-675/15, Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd./Comisia Europeană;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1429 ⁽¹⁾ al Comisiei din 26 august 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și Taiwan și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în prezentul recurs, precum și a celor efectuate în procedura în fața Tribunalului în cauza T-675/15.

Cu titlu subsidiar:

- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal și
- amânarea pronunțării cu privire la cheltuielile de judecată aferente procedurilor în fața Tribunalului și în recurs.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, recurenta invocă două motive.

În primul rând, hotărârea atacată a interpretat în mod nelegal Articolul 2 alineatul (7) litera (a) al doilea paragraf a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 ⁽²⁾ al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, prin faptul că a interpretat ca făcând parte din această dispoziție o condiție care nu se regăsește în textul său atunci când se selectează țara analoagă.

În al doilea rând, hotărârea atacată a încălcat Articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului prin faptul că a statuat că ajustările valorii normale nu sunt posibile, în principiu, atunci când se aplică această dispoziție.

⁽¹⁾ JO 2015, L 224, p. 10.

⁽²⁾ JO 2009, L 343, p. 51.